fotbal

Din Giulești și Pitești

PRIMELE ȘTIRI „ÎN DIRECT" DE LA PRIMELE ANTRENAMENTE PE '73

PRIMĂVARA A ÎNCEPUT DEVREME PENTRU RAPID...

Ieri dimineață, la ora 10, în vestiarul echipei din Giulești.

— Ce faci, Rică? Arăți foarte bine. Ai fost cumva în țările calde?

— Aș, eu nu sînt bun pentru meciurile amicale. Dar nu contează, pînă la jocurile oficiale tot băiatu' apără.

— I-a uite, afară ninge! Ce, Pop, te pregătești să-ți încalți ghetele?

— E, fugi, de-aici, le aranjez și eu puțin. Nea Florică, dă-mi un trening din ăla care joacă singur, azi vreau să-i batem măr pe ăștia grozavii, înaintași...

— Hai băieți, la vizita medicală, doctorul Bendiu ne așteaptă. Luați și o minge, după aia mergem în sală să dăm drumul la turneul pe trei echipe.

— E cam devreme, doar nu o să jucăm pînă la ora 1 în continuare...

— Ei și ce dacă? Dumitriule, pregătește-ți echipa, azi vă „ardem" rău!

— Auziți băieți, ne întreabă ce ne dorim pentru noul sezon care vine. E simplu, să cîștigăm Cupa cupelor, campionatul și Cupa României!

— Aiurea, ascultați ce vă spune Rică. Noi nu sîntem din ăia care declară că vor să cîștige campionatul. Noi, să jucăm bine, să fim și noi cît mai în față, acolo. După aia, mai vedem noi!

După cum se vede, reporterul n-a avut nici măcar o singură dată nevoie să intervină în discuția spontană a rapidiștilor. Boc, Răducanu, Dumitriu II și III, Pop, Mușat, Petreanu, Ene Daniel, M. Stelian, Grigoraș și ceilalți.

★

Cîteva minute mai tîrziu, doctorul Bendiu avea să certifice starea foarte bună a tuturor jucătorilor rapidiști. Boc are cel mai bun indice de tensiune („Se văd oamenii de lot", spune cineva), Răducanu, care a petrecut o vacanță extrem de plăcută și de folositoare în același timp la Băile Felix, suflă în spirometru peste 6 500 de centimetri cubi (indice foarte bun), dar și Marin Stelian, care, după cum el însuși mărturisește, a contractat o gripă în vacanță, reușește să ridice cursorul spirometrului la 5 100 cm³.

Și antrenamentul de ieri a avut loc tot fără antrenorul Bazil Marian, aflat la cursul de perfecționare. Rapidiștii au încins însă, după vizita medicală, o miuță pe cinste în sala Giulești, și oricine i-ar fi văzut le-ar fi putut cu cea mai mare ușurință ghici marile gînduri care îi animă pe toți pentru sezonul de primăvară. Sezon care, după cum se vede, a început să fie pregătit încă din prima săptămînă a anului. De azi însă, antrenorul Marian își va chema elevii la primul antrenament organizat. Fluierul său va fi auzit, sînt sigur, de tot Giuleștiul...

Dumitru GRAUR

ARGEȘENII — PORNIRE ÎN TROMBĂ

Pitești n-a vrut să piardă, se vede treaba, duelul cu Rapidul. Și a prins același start al pregătirilor cu giulești. Iată, concentrate sub forma celor mai lapidare știri, evenimentele petrecute de joi și pînă vineri în „tabăra" F.C. Argeș, precum și proiectul de program pînă la primul fluier din campionat. Deci, miercuri, toată ziua, și joi dimineața, riguros control medical. Rezultatele, excelente: tot lotul, inclusiv accidentații din toamnă (*Olteanu, Prepurgel, Jercan, Pigulea*), în perfectă stare de sănătate. Joi după amiază, sub direcția antrenorului secund, *prof. Atanase Dima*, primul antrenament al anului, în frumoasa sală de lîngă stadion.

Punctele programului, în continuare: pînă la 9 ianuarie, pregătiri la Pitești; între 9—25 ianuarie, antrenamente la Sinaia (sau Herculane, decizia se ia astăzi), în cadrul concediilor; în luna februarie, două turnee în proiect: între 2—13 februarie, trei jocuri în *Israel* și, apoi, între 19—28 februarie, alte trei întîlniri în *R.D. Germană*.

PETESCU: „NU 11 VEDETE, CI 11 JUCĂTORI CARE SĂ ALCĂTUIASCĂ O ECHIPĂ-VEDETĂ!"

Căpitanul unei echipe trebuie să fie întotdeauna un exemplu, nu se sperie de un mic accident de joc. Iată-l, în imagine, pe Mircea Petescu după o scurtă „convorbire", pe tușă, cu dr. Șerban, medicul echipei U.T.A.

Foto: Ion MIHĂICA

De vorbă cu Mircea Petescu, căpitanul echipei de fotbal U.T.A. Discutăm, ocolind — parcă dinadins — sportul preferat, fotbalul. Sîntem asistați de drăgălașa lui fiică, **Simona.** Ni se povestește cu lux de amănunte despre jucăriile ei, despre tabla cea nouă pe care învață literele alfabetului...

În cele din urmă, după ce aflăm că Mircea Petescu, mijlocașul formației textiliste a împlinit 30 de ani, că este îndrăgostit de meseria sa de inginer chimist ca și de fotbal, i-am pasat — totuși! — clasica întrebare: **„De cînd joci fotbal?"**

— N-aș putea preciza cu exactitate. Cred că dintotdeauna. Mă așteptam să fiu întrebat, mai degrabă, cînd mă las de fotbal...

— Și care ar fi fost răspunsul?

— Niciodată. Cred că am să joc mereu. Vreau să rămîn mereu fidel balonului rotund, terenului cu gazon.

— Totuși, ai putea să precizezi cînd ai debutat în Divizia A și la ce cluburi ai jucat?

— În campionatul 1959—1960 am debutat la U.T.A., unde m-am format ca jucător de divizie. Apoi, timp de șapte ani am reprezentat pe rînd cluburile Politehnica Timișoara, Viitorul București și Steaua, iar din 1967 m-am reîntors la U.T.A., unde joc și acum cu multă plăcere.

— Și dacă ar fi ca acum să-ți alegi cariera sportivă, pentru ce disciplină ai opta?

— Tot pentru fotbal! Pentru mine, fotbalul a constituit o superșcoală a vieții.

— Așa stînd lucrurile, spune-ne cum ar trebui să fie un fotbalist?

— Un om integru, multilateral pregătit, cinstit și corect, plin de ambiție și pasiune, un om lucid care știe să facă deosebirea între fotbalul de amatori și cel de performanță, fiindcă fotbalul de performanță trebuie făcut de buni meseriași, capabili să cunoască toate secretele meseriei, să premeditează și să anticipeze momentele tactice.

Admirăm numeroasele trofee cucerite de Petescu de-a lungul carierei sale. Multe din ele, cîștigate împreună cu echipa U.T.A. Văzîndu-le, ne-am amintit de cea de a doua perioadă de aur a formației textiliste, cînd în palmaresul său au fost înscrise, pe lîngă cele două titluri consecutive de campioană a țării, și numeroase succese internaționale. De aceea l-am rugat pe interlocutorul nostru să ne destăinuie „cheia" saltului calitativ din acești ani.

— Dacă U.T.A. s-a înscris, pînă nu de mult, pe o traiectorie ascendentă, constituind o adevărată revelație, explicația trebuie căutată în circumstanța fericită ce a reunit un mănunchi de jucători cu bune disponibilități tactice și care, împreună cu antrenorul lor, au reușit să valorifice excelent orientarea tactică. S-au mai adăugat pregătirea foarte bună sub toate aspectele, dar determinante au fost cea tactică și moral-volitivă, armele noastre.

— Desigur, fotbalul ți-a adus satisfacții și bucurii. Dar decepții?

— Nu poți avea numai satisfacții, din cînd în cînd intervin și decepțiile. Uneori te surprind în momente total nepotrivite. Așa s-a întîmplat de pildă, în meciul România-Anglia, cînd m-am accidentat și am pierdut legătura cu echipa națională. Cea mai mare decepție am simțit-o însă acum, cînd n-am reușit să exploatăm buna conjunctură în care se afla U.T.A., să ne afirmăm plenar, ca echipă, pe plan internațional. Consider că puteam să ne impunem pentru destulă vreme în fotbalul european. Dar...

— În acest sezon nu numai pe plan internațional, dar nici în campionatul intern n-ați reușit să vă impuneți. Care să fie cauzele?

— Fără îndoială că era de așteptat o oarecare descreștere, ca urmare a uzurii fizice și psihice. Dar ea putea veni mai tîrziu. Să nu uităm, însă, că în formația noastră s-au produs și unele goluri care au rămas descoperite. Și apoi nu este suficient să aduci jucători, chiar și de valoare, dacă aceștia nu sînt capabili să se integreze imediat în sistemul tactic al echipei. Ca urmare, în 11-le nostru n-a mai existat unitate de joc.

— Cum vezi ieșirea din impas?

— Trebuie multă răbdare și luciditate. Cel mai important este să găsești adevăratele cauze și să le soluționezi cu realism. Echipa U.T.A. a avut întotdeauna o mare calitate: a știut să înmănuncheze jucători de diferite stiluri și să formeze cu ei o echipă în accepțiunea cuvîntului. După mine, o echipă nu este alcătuită din 11 vedete, ci din 11 jucători în stare să formeze o echipă — vedetă. Și încă ceva: măsuri imediate nu există. Ar fi o mare greșeală să credem că putem deveni peste noapte ceea ce am fost. Echipa trebuie reconstruită cu răbdare, pe puternicul fundament care este tradiția. Experiența a dovedit că, în fotbal ca să ajungi la țintă, trebuie să te grăbești încet.

Căpitanul echipei U.T.A. a fost sărbătorit recent pentru o performanță rară în fotbalul nostru: susținerea celui de al 300-lea joc în Divizia A. De atunci această cifră s-a mărit la 312. Am făcut un calcul: dacă Petescu va juca toate meciurile din retur, atunci îl va întrece cu un joc pe **Lereter**, cel care se mîndrește cu 326 de evoluții în prima divizie. Și să nu uităm: Lereter, care s-a retras din activitatea competițională, a stabilit acest record la aproape 40 de ani, iar Petescu are numai 30...

Ștefan IACOB

ÎNCHEIEREA LUCRĂRILOR CURSULUI DE PERFECȚIONARE A ANTRENORILOR

(Urmare din pag. 1)

resc — problemele legate de Divizia A. În legătură cu aceasta, s-a subliniat necesitatea ca **PERIOADA PREGĂTITOARE, CARE ÎNCEPE ÎN ACESTE ZILE, SĂ FIE FOLOSITĂ CU MAXIMĂ EFICIENȚĂ,** pentru a nu se mai repeta situațiile anormale din trecutul apropiat cînd, practic, echipele intrau în formă de-abia după mai multe etape ale sezonului. S-a făcut aprecierea că indicațiile date încă de astă-vară, în legătură cu **ÎMBUNĂTĂȚIREA PROCESULUI DE INSTRUIRE, A JOCULUI** n-au fost aplicate în mod corespunzător, ceea ce s-a repercutat negativ asupra nivelului general al campionatului și s-a insistat în special asupra **necesității legării structurale, de fond, a antrenamentului, de condițiile de joc.** Așa-numita obiectivizare a procesului de instruire va trebui deci să fie una din preocupările primordiale ale antrenorilor divizionari A. În aceiași ordine de idei, vorbitorul a subliniat importanța **acțiunilor de control** pe care tehnicienii F.R.F. vor trebui să le întreprindă în acest sens în scopul sprijinirii tehnicienilor de la cluburi. În fine, s-a subliniat importanța vegherii, la cluburi, asupra **regimului de viață al fotbaliștilor fruntași,** a raportului direct proporțional dintre acest aspect și performanță. Federația de fotbal — a spus vorbitorul — este hotărîtă ca în acest an să intervină mai hotărît ca oricînd pentru **eradicarea, cu orice riscuri, a cazurilor de abatere de la normele vieții sportive,** cerînd însă, în același timp, cluburilor ca ele să fie primele care iau atitudine în acest sens.

În încheierea cuvîntului său, președintele F.R.F. a abordat unele probleme ale echipei naționale (al cărei obiectiv în acest an este **OBȚINEREA CALIFICĂRII PENTRU TURNEUL FINAL AL C.M. 1974),** subliniind că atingerea acestui obiectiv este o chestiune de mobilizare a tuturor potențelor fotbalului nostru și subliniind în mod deosebit **necesitatea colaborării** dintre antrenorii echipei și **antrenorii de club** care dau jucători lotului, **răspunderea acestora** pentru prezentarea jucătorilor respectivi în cele mai bune condiții de sănătate, pregătire și randament la momentele marilor acțiuni ale echipei naționale.

De altfel, în legătură cu această problemă, tot ieri, după încheierea cursului propriu-zis, a avut loc o ședință de lucru a conducerii federației cu cei 16 antrenori principali de Divizia A.

Asupra acestui curs vom mai reveni, de altfel, în zilele următoare.

MINIFOTBAL FEMININ, MÎINE, ÎN SALA DINAMO

Sala Dinamo găzduiește mîine dimineață prima competiție de minifotbal feminin. Vor evolua cele mai bune patru echipe ale Capitalei în cadrul următorului program:

Rapid — Unirea Tricolor (ora 10);
Venus — Carmen (ora 11).

În dezbatere: selecția, instruirea și promovarea juniorilor

SILVIU AVRAM: „Dacă antrenorul naționalei de juniori nu găsește elementele de care are nevoie, noi, cei de la centre, sîntem de vină"

În ultimii cinci ani, echipa de juniori a „șepcilor roșii" a cîștigat de două ori titlul de campioană națională. Clujenii dau lotului reprezentativ de juniori pe **Negruțiu,** un fundaș central tenace, robust, rapid, și pe **Hurloi,** mijlocaș cu deosebit simț de anticipație și clarviziune. Dar, argumentul hotărîtor — suport al afirmației că laboratorul de tinere talente de pe Someș lucrează cu rezultate dintre cele mai bune — este acela că CINCI DINTRE TITULARII ECHIPEI UNIVERSITATEA au învățat a b c-ul fotbalului pe... băncile centrului de copii și juniori al clubului clujean: portarul **Ștefan,** fundașul **Poraschi,** mijlocașii **Anca** și **Mureșan,** atacantul **Uifăleanu.** Nu-i mai amintim pe toți cei plecați la alte echipe **(Oprea, Moldovan, S. Bretan, Gruber** etc.). Rezultatele acestea recomandă, în suficientă măsură, străduințele și pasiunea antrenorilor care le-au dat viabilitate: **Șepci, Sabaslău, Emil Petru, V. Covaci, Silviu Avram.**

Ultimului, i-am solicitat să-și spună părerea despre realitățile fotbalului la nivelul copiilor și juniorilor, despre selecția, instruirea și promovarea acestora.

— Pe mine unul — afirmă Silviu Avram, antrenorul coordonator al centrului clujean — **CEL MAI MULT MĂ SUPĂRĂ UNELE ACTE DE INCORECTITUDINE, care mai dăinuie încă în munca noastră și care ar trebui stîrpite cît mai repede cu putință. Un exemplu: campionatul republican al juniorilor. Competiția aceasta a făcut progrese incontestabile. Totuși, mie îmi lasă un gust amar prin falsurile pe care le încearcă unii antrenori și conducători de echipe. Adică tocmai acei oameni care ar trebui să vegheze la corecta desfășurare a întrecerii. Au fost suficiente cazuri de jucători substituiți și în seria noastră (Constructorul și Topitorul Baia Mare), exemple care aruncă o umbră total nefavorabilă asupra unei competiții în care sînt angrenați numai jucători în formare. Nu înțeleg cum de nu-și dau seama cît rău fac fotbalului astfel de oameni...**

— Dominați de fuga după rezultate favorabile...

— Ce fel de rezultate? Își fură singuri căciula. Și fiindcă discutăm acum despre rezultate în domeniul juniorilor, dați-mi voie să vă destăinui un secret: cu toate că am cîștigat în 1972 campionatul republican, sincer vă spun, nu am trăit aceeași mare bucurie pe care am avut-o cu cîțiva ani în urmă, cînd, după celălalt titlu cucerit, nu mai puțin de nouă jucători au fost promovați în echipa întîi. Or, din promoția '72, doar trei jucători (Lăzărescu, Matei și Negruțiu) evoluează în echipa de tineret-rezerve. Faptul acesta ne cenzurează satisfacția titlului cucerit, rezultatul nefiind decît parțial mulțumitor, promovarea lăsîndu-se destul de mult timp așteptată.

— Cum considerați că poate fi accelerată?

— Pe două căi: prin purificarea echipelor de tineret-rezerve de acele elemente incapabile de a mai progresa și prin aruncarea în disputele campionatului național a marilor talente ale centrului, pe cei de 15, 16, 17 ani. Se CĂLESC mai din vreme. Poate n-o să mă credeți, dar echipa centrului nostru, participantă în campionatul republican, este alcătuită din cei mai buni jucători născuți în 1956 și 1957. Experiența mi se pare deosebit de interesantă, juniorii lui „U" reușind ca, prin acumulările generale accelerate, să anuleze diferența de virstă dintre ei și adversarii lor cu 2—3 ani mai mari. Indiscutabil, la un asemenea rezultat nu se poate ajunge decît printr-o selecție riguroasă și o instruire dintre cele mai complete.

— Privind selecția, F.R.F. a hotărît să dea mînă liberă antrenorilor centrelor de Divizia A, pentru a aduce în aceste pepiniere ale fotbalului pe cei mai înzestrați copii și juniori din județ...

— Noi procedăm de mult timp așa. În sfera noastră de selecție am vizat mereu și orașele din apropierea Clujului. Hotărîrea F.R.F. e binevenită. Pentru că una este să-ți însușești fotbalul la Gherla, Dej sau Turda și alta într-un centru unde există cu totul alte condiții. Semnificativ, în acest sens, mi se pare a fi dorința fostului mare jucător Vaczi de a-și trimite băiatul la noi, la „U". Dar, dacă avem acum posibilități mai mari de selecție, în aceeași măsură au crescut și pretențiile, cerîndu-ni-se mult mai mult decît pînă acum. Și PUTEM REALIZA MAI MULT ÎN CENTRE, NUMAI DACĂ ACORDĂM INSTRUIRII CEA MAI MARE ATENȚIE. Tocmai pentru că procesul de instruire a tinerilor jucători este deficitar. La aceste unități ale fotbalului SE MAI LUCREAZĂ, ÎNCĂ EMPIRIC, după metode depășite, sau se improvizează. Dacă cineva mi-ar spune că așa ceva se întîmplă la „U", aș intra în pămînt de rușine.

— Care este părerea dv. despre echipa națională de juniori, despre rezultatele obținute în 1972?

— Rezultatele sînt mulțumitoare. Totuși, reprezentativa de juniori ar trebui să înmănuncheze tot ce are mai bun fotbalul nostru junior. Și va reuși s-o facă atunci cînd toți antrenorii echipelor de juniori din țară o vor ajuta, devenind într-un fel niște secunzi ai profesorului Ardeleanu. Există antrenori care, într-un anumit calcul îngust, nu recomandă și nu trimit la lot adevăratele valori, pentru a nu-și descompleta echipa lor. Eu știu cît se zbate antrenorul național pentru a găsi jucătorii care-i trebuie. Că nu-i găsește nu-i el de vină, ci noi cei de la centrele în care se investesc an de an atîția bani. Noile măsuri pe care am înțeles că vrea să le ia federația pentru îmbunătățirea activității centrelor vin, într-un fel, și în sprijinul selecționatei de juniori, motiv pentru care cred că și rezultatele acesteia vor fi mai bune.

Laurențiu DUMITRESCU

DIN PRIMELE ZILE ALE NOULUI AN

(Urmare din pag. 1)

Școala sportivă nr. 2 și, din păcate, lucrau singure. Profesoara Iulia Rotărescu fusese chemată la ședință. Am întîlnit o situație similară și pe terenul de fotbal. Cîțiva tineri lucrau în absența antrenorului lor — Dan Sîrbu — și el solicitat la o ședință. Oare nu s-ar putea găsi și soluții mai bune?

Intrînd, în sfîrșit, în moderna sală a complexului i-am întîlnit pe candidații pentru Olimpiada de la Montreal. 31 de puști, cei mai buni juniori ai gimnasticii noastre, selecționați pe baza performanțelor și a talentului evidențiat în concursurile naționale, își petrec vacanța de iarnă (25 decembrie — 9 ianuarie) în compania unui grup de profesori (coordonator: prof. Liviu Isar de la Sc. sp. Lugoj). Sînt gimnaști din Buzău, Timișoara, București, Gheorgheni, Lugoj, Cluj și din alte centre, din rîndul cărora vor fi selecționați sportivii cei mai talentați, cei mai sîrguincioși pentru lotul olimpic. Antrenorii, printre care și St. Popescu, de la Liceul B.P. Hasdeu din Buzău, își pun mari speranțe în ei.

„S-au aruncat vorbe de colo-colo. M-am ambiționat. Voi încerca să obțin în sezonul de iarnă 17,10 m" — ne spune Carol Corbu.

PE URMELE LUI... NEPELA

La Palatul de Gheață vin seară de seară sute de copii. Se află toți — sau, oricum, majoritatea — în urmărirea lui Ondrej Nepela. Se visează la mondiale și Olimpiadă, se visează aplaudați, bisați, se visează ajunși — pe calea undelor — pe micile ecrane de acasă, umezind ochii bunicii care acum croșetează lîngă mantinelă. Pînă atunci... cad (și se ridică), încearcă o piruetă (și n-o reușesc decît a suta oară) sau mimează o săritură (în care se avîntă numai trunchiul, picioarele rămînînd — pentru mai multă siguranță — pe gheață). Dar atmosfera este entuziastă. E bine să visezi.

DINCOLO DE 17 METRI

După un scurt popas la bazinul de înot — și aici, zeci de copii pătrundeau în lumea tainelor sportului, în timp ce „avansații" insemnau „sutele" pe răboj — am reîntîlnit atletismul. În sala pardosită cu coritan se antrenau, laolaltă, atleți de-o șchioapă (preparau primul concurs al anului, programat astăzi și mîine în aceeași sală) și performeri de marcă. Pentru mulți dintre copii, acesta este primul sezon, pentru „veteranul" sprintului nostru, Gh. Zamfirescu, va fi ultimul.

— Vreau să pun punct acum unei activități care însumează 13 sezoane. Am renunțat la proba de 100 m și voi concura la 200 m și 400 m. Aș vrea să încheie sezonul cu... diploma de profesor de educație fizică și cu două performanțe de vîrf ale carierei: 20,7 s și 47,0 s.

Iată-l și pe Carol Corbu. Mai poartă urmele tristeții... mîncherieze. **„De atunci,** ne spune el, **mi se fac numai reproșuri. Uncle, firește, îndreptățite. Altele... Nu-i nimic. Poate că e mai bine așa. M-au ambiționat aceste vorbe aruncate de colo-colo. De la 20 noiembrie, cînd am reînceput pregătirea, n-am lăsat nici o zi albă. Uneori fac două antrenamente pe zi, adică 6 ore. Niciodată însă ședința de pregătire nu durează mai puțin de trei ore. Mi-am propus — și antrenorul Ion Söter crede că este realizabil — să obțin 17,10 m la campionatele naționale de sală și să cîștig titlul european. Mă cam sîcîie o durere de natură sciatică, dar trebuie s-o învingă".**

Cînd să plecăm, soții Șerban și Virginia Ioan tocmai soseau și ei la antrenament...

ACTIVITATE FEBRILĂ LA PROGRESUL

La complexul sportiv Progresul am găsit o activitate susținută, semn că materialul critic, apărut nu de mult în paginile ziarului nostru, nu a rămas fără ecou.

Patinoarul, amenajat pe unul dintre terenurile de baschet, era presărat cu copii care executau... figuri libere în acompaniamentul rîsetelor și veseliei. Am aflat că, din inițiativa clubului, școlarii din sector au acces gratuit pe patinoar în timpul vacanței de iarnă. Și, din cîte am văzut, ei nu se lasă invitați prea mult...

În sală ne-a întîmpinat un adevărat furnicar de sportivi. Se juca tenis, baschet și handbal, pe sectoare delimitate, totul evidențiind o organizare și o planificare riguroasă a acestui antrenament. Discutînd cu profesorul **Dumitru Petrescu** — care conducea întregul colectiv — am aflat că sportivii aparțineau secției de atletism și că în planul de antrenament figura, pentru această zi, o lecție de pregătire fizică complexă.

Pe una din aleile parcului am întîlnit o altă grupă de sportivi care, după statură și robustețe, păreau a fi halterofili. Apropiindu-ne, i-am recunoscut într-adevăr pe cîțiva dintre componenții secției de haltere a clubului Progresul, care se pregăteau sub atenta îndrumare a profesorului **Gh. Enciu.**

Spre surprinderea noastră, la sala de box era o liniște desăvîrșită. Pe ringul instalat în încăpere se afla... un singur boxer, elevul **Cătălin Andreadis,** care exersa cu asiduitate cîteva lovituri. Conform celor două... programe afișate pe ușa sălii, la acea oră trebuia să aibă antrenament grupa antrenorului Ion Vasilov.

Profesorul Forsea îi învață pe copii cum să plutească pe valurile... bazinului

COPIII SÎNT MÎNDRIA GIULEȘTIULUI

Mingile portocalii de baschet păreau imense în mîinile micuțelor jucătoare pe care le-am găsit antrenîndu-se în sala Giulești. Și erau atît de multe mini-baschetbaliste, încît am crezut că se dispută vreo competiție școlară, dar mîndria cu care purtau tricourile vișinii ale Rapidului și prezența profesoarei **Eva Ferencz** ne-au convins că se desfășura un antrenament al secției de junioare din cadrul clubului feroviar.

Numărul foarte mare de jucătoare ne-a determinat să solicităm antrenoarei cîteva lămuriri. Iată ce ne-a spus interlocutoarea noastră: **„Aceste fetițe reprezintă cel mai tînăr eșalon al baschetului giulești și după cum puteți vedea, ele au atins deja un stadiu de pregătire foarte avansat. Cea mai în vîrstă dintre ele are 12 ani, cea mai tînără... 9 ani, iar jucătoarele prezente la antrenament reprezintă mai puțin de un sfert din totalul celor care au fost selecționate la început. În cadrul clubului nostru activitatea cu juniorii ocupă un loc important în preocupările tuturor secțiilor, căci copiii sînt mîndria Giulești".**

Ne-am convins de acest lucru nu numai la ora de baschet, ci și după aceea, cînd am avut prilejul să vedem la antrenament și echipele de handbal juniori ale Rapidului, pregătite de Ana Stănișel și Marcel Crețu.

Bujor Hălmăgeanu a trădat fotbalul pentru ciclism? Da, însă numai pentru 6 minute, adică atît cît durează testul cicloergometric. Alături de el, fostul voleibalist, doctorul Gabriel Cherebețiu.

BASCHETUL ȘI COLOȘII... SALTELELOR

În sala din șos. Ștefan cel Mare am găsit tot baschetbaliști. Unii veritabili — băieții lui Dan Niculescu — iar alții de ocazie, colegii lui... Nicolae Martinescu. Oricum, întîlnirea cu ambele grupe a constituit o plăcută surpriză pentru noi.

„Veritabilii", care se pregătesc în vederea întîlnirii cu T.S.K.A. Moscova din cadrul C.C.E., programată joi seara în Sala Floreasca, nu-și permit nici un „respiro" în aceste zile premergătoare partidei. Ne-am retras în spatele cortinei care împărțea sala în două. În cealaltă parte se disputa un palpitant meci de baschet, care ignora însă toate regulile oficiale ale acestui joc: duelurile la minge se soldau cu... tururi de șold sau cu „șuruburi", cu adevărate placaje și cu „poduri" de toată frumusețea. Și cum să nu fi fost așa, cînd protagoniștii acestui meci erau Nicolae Martinescu și colegii lui din secția de lupte a clubului dinamovist? Ei efectuau un antrenament obișnuit, de pregătire fizică generală.

Am zăbovit îndelung pe marginea terenului privind coloșii saltelelor cum strecurau mingea în coșurile de baschet. Meciul era de-a dreptul palpitant, și — de ce să n-o spunem? — cu totul inedit...

LOTO — PRONOSPORT

Începînd din 11 ianuarie 1973, se vor pune în vînzare biletele pentru LOTERIA ÎN OBIECTE, o atractivă posibilitate de cîștig oferită participanților din întreaga țară de către Administrația de Stat Loto—Pronosport.

Participarea la această Loterie în obiecte se va face pe bilete de 5 lei care se vor găsi în unitățile proprii ale Administrației de Stat Loto — Pronosport, unitățile Comerțului de Stat și unitățile Cooperației de Consum.

La această tragere — care va avea loc la 11 februarie 1973 — se oferă autoturisme DACIA 1300 și cîștiguri în obiecte în valoare de 20.000 lei, 10.000 lei, 5.000 lei ș.a. în număr NELIMITAT.

Participanții vor putea să-și aleagă singuri obiectele în limita sumei cîștigate conform listelor de obiecte ce se vor găsi afișate în unitățile de mai sus.

Amănunte, în numerele viitoare ale ziarului.

• Astăzi este ULTIMA ZI în care vă mai puteți depune buletinele pentru concursul Pronosport nr. 1 de duminică 7 ianuarie 1973, Programul acestui concurs este alcătuit în întregime din meciuri ale campionatului italian, contribuind prin aceasta la atractivitatea primului concurs din acest an.

LOTO

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA LOTO DIN 5 IANUARIE 1973

EXTRAGEREA I: 22 18 29 55 56

12 52 23 24

EXTRAGEREA a II-a: 62 49 34

15 10 43 14

FOND DE PREMII: 872 405 lei.

Rubrică redactată de LOTO—PRONOSPORT